

اثر عوامل کمپلکس ساز بر خواص ساختاری و اپتیکی نانوذرات اکسید روی سنتز شده به روش حلال – گرمایی

مريم ملكيان| محمد رضا فدوى اسلام*| مهدى ارديانيان

دانشکده فیزیک، دانشگاه دامغان، دامغان

چکیده: در این پژوهش نانوذرات نیمرسانای اکسید روی (ZnO) با استفاده از نمک اولیه نیترات روی به روش حلال – گرمایی تهیه شدند. سپس اثر عوامل کمپلکس ساز مختلف از جمله اوره، اسید سیتریک، اتیلن گلیکول و آمونیوم فلوراید بر روی خواص فیزیکی نانوذرات بررسی شد. ساختار بلوری و مورفولوژی سطح نمونه های تهیه شده توسط آنالیز پراش پرتو ایکس (XRD) و میکروسکوپ الکترونی روبشی اثر میدان (KRD) و مورفولوژی سطح نمونه های تهیه شده توسط آنالیز پراش پرتو ایکس (XRD) و میکروسکوپ الکترونی روبشی اثر میدان (XRD) و میکروسکوپ معاون و آمونیوم فارای قله های ارجح مربوط به الکترونی روبشی اثر میدان (KRD)، (۲۰۱)، (۲۰۱)، (۲۰۱)، و (۱۰۰) و (۱۰۳) فاز اکسید روی و دارای ساختار بلوری هگزاگونال هستند. محاسبات بر مبنای مفحات (۱۰۰)، (۲۰۱)، (۲۰۱)، (۱۰۰) و (۲۰۱) و (۲۰۳) فاز اکسید روی و دارای ساختار بلوری هگزاگونال هستند. محاسبات بر مبنای آنالیز پرتو ایکس نشان داد که نمونه ها شکل یکنواختی از آنها را نالیز پرتو ایکس نشان داد که نمونه ها شکل یکنواختی از آنها را نالیز پرتو ایکس نشان داد که نمونه ها شکل یکنواختی از آنها را نالیز پرتو ایکس نشان داد که نمونه ها شکل یکنواختی از آنها را نالیز پرتو ایکس نشان داد که نمونه ها شکل یکنواختی از آنها را الیز پرتو ایکس نشان داد که اندازه نانو بلورکها در گستره ۱۴ تا ۳۲ نانومتر است. تصاویر FESEM نمونه ها شکل یکنواختی از آنها را نشان داد. منحنی های جذب حاصل از طیف سنجی UV-Vis نشان دهنده جابجایی لبه جذب با تغییر عامل کمپلکس ساز است، را نشان داد گاه انرژی نانوذرات در گستره ۲٫۱۳ تا ۷۹۵/۲ بصورت تابعی از نوع عامل کمپلکس ساز است.

واژگان کلیدی: نانوذرااکسید روی، پراش پرتو ایکس، کمپلکس.

m.r.fadavieslam@du.ac.ir

۱ – مقدمه

با تغییر اندازه ماده از مقیاس حجمی به ابعاد از مرتبه نانو متر، خواص ویژه و جالبی در آنها نمایان می گردد. یکی از این تغییرات ناشـی از افزایش نسـبت سـطح به حجم اسـت که موجب ایجاد خواص شیمیایی و فیزیکی قابل توجه در آنها مانند، افزایش شدید در سـرعت واکنش شـیمیایی اسـت [۱ و۲]. به علاوه حالتهای الکترونی به علت اثر محدودیت کوانتومی دچار تغییر شـده که به نو به خود منجر به تغییرات خواص فیزیکی آنها مانند تغییر در انرژی نورتابی (فوتولومینسانس) مواد در مقیاس نانو می شود [۳].

اک سید روی (ZnO) از خانواده عنا صر II–II ا ست که به دلیل گاف انرژی پهن و مستقیم (۳٫۳۷eV) بعلاوه انرژی پیو ند اک سیتونی بالا (۸eV ۶۰)، به عنوان یک ماده نیمر سانای مطرح در قطعات اپتو الکترونیک است [۲۱–۲]. خواص نوری و الکتریکی منحصر به فرد نانو ذرات این ترکیب منجر به بکارگیری آنها در مسگرهای گازی، بیو حسگرها، سلولهای خور شیدی، سلولهای الکتروشیمیایی، وریستورها، فوتو دیودهای فرا بنفش، مبدلها، آشکارسازهای نوری، فوتو کاتالیستها، دیودهای نور گسیل و ذخیره سازی شده ا ست [۵–۳]. از دیگر ویژگی های نانو ذرات OIC، توانایی جذب گسترده پرتوهای فرا بنفش است که در لو سیونهای ضد آفتاب، لوازم آرایشی، ضد میکروبی، آنتی اکسیدانها، و عوامل ضد سطان فراوانی دارد [۱].

تاریخ دریافت : ۱۳۹۵/۲/۲۳ تاریخ پذیرش : ۱۳۹۷/۳/۲۵ بهار ١٣٩٧| شماره اول | سال پنجم

از آنجا که اندازه نانو ذرات ZnO بر روی خواص فیزیکی و شیمیایی آن تاثیر دارد، بنابراین اندازه و ریخت شناسی آنها دو پارامتر مهم شناسایی خصوصیات فیزیکی و شیمی آنها هستند. اندازه و شکل بلورهای رشد کرده ZnO در محلول بوسیله شرایط واکنش، انتخاب پیش ماده، اضافه کردن مولکول های آلی شامل سورفاکتانت، آمین و دیگر حلالها کنترل می شوند. کنترل شکل و اندازه نانو ذره برای ایجاد خصوصیات شیمیایی، نوری و الکتریکی جدید ضروری است. نانو ذرات ZnO با روشهای مختلفی همچون سل- ژل [۶]، هیدروترمال [۱۲]، شیمیایی مرطوب [۱۳]، همرسوبی [۱۴]، پالس لیزری در مایع [۱۵]، زیستی [۷]، حلال – گرمایی [۸ و ۱۶] و اسپری پایرولیزیز [۱۷] سنتز شده اند. در میان این روشها، سنتز به روش حلال گرمایی دارای مزایای ویژه ای مانند: کنترل آسان و مؤثر پارامتر های سنتز مانند دمای پایین، زمان واکنش کوتاه-بلند و هزينه كم فرايند است. بعلاوه روشي سريع، آسان در عمل، ساده و اقتصادی بوده و زیست سازگار است [۱۸]. هدف از این پژوهش سنتز نانو ذرات OnZ با روش حلال – گرمایی و بررسی اثر عوامل كمپلكس ساز اوره، آمونيوم فلورايد، اسيد سيتريك و اتيلن گلیکول بر خواص فیزیکی نانو ذرات است.

۲- روش آزمایش

در تحقیق حاضر از نیترات روی [(Zn(NO3)2.6H2O) شرکت مرک آلمان با درجه خلوص ۹۹/۵ ٪ به عنوان پیش ماده نمک اولیه تمام سنتزها استفاده شد. جهت عامل کمپلکس ساز از اوره، آمونیوم فلوراید، اسید سیتریک و اتیلن گلیکول ساخت شرکت مرک آلمان استفاده شد.

در سنتز نانوذرات ZnO ابتدا نمک اولیه2.6H₂O₃)2.6D در ml آب مقطر یون زدایی شده بر روی گرمکن با دمای ۳C در ^OC حل شد. پس از حل شدن نمک اولیه در حلال، عوامل کمپلکس ساز مورد نظر مطابق جدول (۱) به آرامی به محلولی که

در حال هم زدن بود، اضافه شد تا محلول یکنواخت بدست آید. سپس محلول به بالن منتقل شد و به مدت سه ساعت در دمای $^{\circ}$ ۲۰^oC رفلاکس گردید. در مرحله بعد محلول به بشر منتقل و با حرارت دهی غیر مستقیم در حمام روغن در دمای $^{\circ}$ ۰۸ به مدت ۱۲ ساعت تبخیر شد. سپس محلول باقی مانده با حرارت دهی

مستقیم به مدت دو ساعت بر روی گرمکن در دمای C° خشک شد. نهایتاً ماده باقی مانده در هاون شیشهای پودر و در دمای C° ۴۵۰°C به مدت دو ساعت بازپخت شد. تمام مراحل سنتز نانو ذرات در اتمسفر هوا انجام گردیده است.

جهت تعیین ساختار بلوری از دستگاه پراش پرتو X مدل D8 ADVANCE-BRUKER استفاده شد. برای مطالعه مورفولوژی سطح میکرو سکوپ الکترونی روبشی اثر میدان مدل HITACHI S4160 بکارگرفته شد. بمنظور بررسی خواص اپتیکی از دستگاه UV-Vis double استفاده شد.

جدول۱: شرایط سنتز نمونه ها به روش حلال – گرمایی

حجم محلول (cc)	مولار عامل کمپلکس ساز	عامل کمپلکس ساز	مولار نمک اوليه	نمک اولیه	نمونه
١٠٠	•,•۲	اوره	•,•٣	نیترات روی	S١
١٠٠	۰٬۰۱۵	آمونيوم فلورايد	۰,۰۱	نيترات روى	S_r
١	• ، ۱۵	اسید سیتریک	۰,۱	نيترات روى	$\mathbf{S}_r$
١	•,•٣	اتيلن گليكول	• / • ٢	نیترات روی	S_r

۳- نتایج و بحث

تحليل ساختارى

الگوی پراش توسط دستگاه پراش پرتو ایکس (XRD) با طول موج ۱۵۴۰۶ نانو متر در گستره زوایای ° ۲۰ – ° ۱۰ = ۴۵ تهیه شد. شکل (۱) طیف های مقایسه ای XRD نمونه های تهیه شده را نشان می دهدنتایج پراش پرتو ایکس نشان داد که نمونهها دارای قله های ارجح مربوط به صفحات (۱۰۰)، (۲۰۰)، (۱۰۱)، (۱۰۲)

(۱۱۰) و (۱۰۳) فاز ZnO با ساختار بلوری هگزاگونال بر طبق کارت استاندارد JCPDS no. 36-1451 بودند [۱۹]. در تحقیقات گذشته قلههای فوق برای نانو ذرات ZnO گزارش شده است [۸، ۱۲، ۱۴ و۲۰]. اندازه نانو بلورک ها از رابطهی شرر [۲۱]:

$$D = \frac{\kappa\lambda}{\beta\cos\theta} \tag{1}$$

بدست آمد که در آن $\lambda \, (K=0.9 \, \cdot \, \Lambda)$ طول موج و $\beta \, (FWHM)$ پهنا در نیمه شدت قله و θ زاویه پراش قله ارجح در راستاهای صفحات (۱۰۰)، (۰۰۲) و (۱۰۱) است. نتایج محاسبات اندازه نانو بلور کها در جدول (۲) ارائه شده است. این نتایج نشان دارند که اندازه نانو بلور کها برای نمونههای S_1 الی S_2 روند کاهشی دارد.

شکل۱: طیفهای مقایسه ای پراش پرتو ایکس نمونه ها

مقایسه طیف پراش پرتو ایکس نمونه ها نشان می دهد که شدت قله ها برای نمونه های S_۱ تا S_۲ روند کاهشی دارد که بیانگر کاهش بلورینگی نانوذرات با تغییر عامل کمپلکس ساز و محلولهای اولیه متفاوت است.

تصاویر FESEM نمونه های S_1 و $S_1 < c$ در شکل (۲) نشان داده شده است. این تصاویر شکل یکنواخت از نمونه ها را نشان می-دهند. با توجه به محدودیت ابزاری میکروسکوپ الکترونی روبشی اثر میدان بررسی دقیق اندازه دانه ها امکان پذیر نبود. بررسی کیفی تصاویر FESEM نشان می دهند که دانه های تهیه شده با عامل کمپلکس ساز اتیلن گلیکول در مقایسه با عامل کمپلکس ساز اوره کلوخه ای تر می باشند اگرچه اندازه دانه ها یکنواخت تر هستند.

جدول۲: مشخصات ساختاری حاصل از آنالیز XRD نمونه ها

D (nm)	d (A)	FWHM (°)	20 (°)	hkl	نمونه
٣٢	۲٬۸۰۸	۰/۲۵۶	۳۱٬۸۴	۱۰۰	
۳۲	۲/۵۹۸	۰,۲۵۸	۳۴٬۵۰	1.7	S۱
۳.	۲/۴۷۱	+ / TYT	378/77	1+1	
21	۲٫۸۱۰	۰ _/ ۳۸۴	۳۱٬۸۱	۱۰۰	
١٩	۲/۵۹۶	+ /477	36/21	1.7	S_{γ}
74	۲/۴۷۳	۶۳۳۶ .	۳۶ _/ ۴۹	1+1	
١٩	۲٫۸۱۰	٠/۴۱۷	۳۱٬۸۵	۱۰۰	
۱۸	۲/۶۰۲	۰,۴۴۸	۳۴/۴۳	1.7	S_{r}
١٢	۲/۴۷۵	۰ /۴۸۱	387/21	1•1	
18	۲/۸۱۰	٠/۵۱۰	۳۱٫۷۹	1	
۱۵	۲/۵۹۹	۰ _/ ۵۲۹	۳۴,۴۳	1.7	S_{r}
14	۲/۴۷۸	+ ر۵۵۹	37/78	1 • 1	

شکل۲: تصاویر مقایسهای FESEM نمونه های S₁ و S₁

خواص نورى

طیف های جذب اپتیکی نانوذرات ZnO با استفاده از دستگاه اسپکتروسکوپی در گستره طول موجهای ۳۰۰ تا ۱۱۰۰ نانو متر توسط دستگاه UV-Visبدست آمد. نمودار مقایسهای تغییرات جذب و عبور نمونهها بر حسب طول موج بترتیب در شکلهای (۳) و (۴) نمایش داده شده است.

بهار ١٣٩٧| شماره اول | سال پنجم

نتایج جذب نشان میدهند که بیشترین جذب اپتیکی برای نمونه S_λ با عامل کمپلکس ساز اوره و کمترین جذب اپتیکی برای نمونه S_γ با عامل کمپلکس ساز اسید سیتریک بود.

لبه جذب برای نمونههای S_1 تا S_1 بترتیب ۳۷۷، ۳۶۸، ۳۷۷ و ۲۷۷ نانومتر بود. نانو ذرات ZnO در مقایسه با نمونه کپهای که لبه جذب ۳۸۶ نانومتر دارد، یک جابجایی آبی به علت محدودیت کوانتومی دارند [۴ ، ۱۰، ۲۲ و۲۳]. در مقابل نتایج عبور نمونهها نشان دادند که بیشترین عبور اپتیکی مربوط به نمونه S_7 و کمترین عبور مربوط به نمونه S_1 بود. روند افزایشی عبور برای نمونههای S_1 الی S_2 با توجه به نتایج XRD، احتمالاً بدلیل روند کاهشی اندازه نانو بلورکها در آنها است [۱۹]. نمودار عبور اپتیکی در شکل (۴) نشان دهنده تغییر قابل توجه در شفافیت نانوذرات با تغییر عامل کمپلکس ساز است و بیشترین شفافیت در نمونه S_7 با عامل کمپلکس ساز اسید سیتریک است.

ضریب جذب نمونهها با استفاده از رابطه زیر برای نانو ذرات بدست می آید [۲۵-۲۳]:

$$\alpha = 2.303 \frac{A}{t} \tag{7}$$

که در آن A جذب و t اندازه متوسط قطر نمونه مورد مطالعه می-باشد.

گاف انرژی نمونه ها با استفاده از رابطه تاوک [۲۱]:
$$(lpha h \upsilon)^2 = A ig(h \upsilon - E_gig)$$
 (۳)

بدست آمد. که در آن hv انرژی فوتون و A مقداری ثابت است. گاف مستقیم نوری با برون یابی قسمت خطی منحنی رسم شده $^{2}(\alpha hv)$ بر حسب انرژی فوتون فرودی بدست می آید. گاف انرژی نمونه ها با عوامل کمپلکس ساز متفاوت بر اساس گاف مستقیم (رابطه ۳) در شکل (۵) نشان داده شده است. بیشترین گاف انرژی برای نمونه $_{8}$ و کمترین آن برای نمونه $_{8}$ بود.

شکل۵: نمودارهای گاف انرژی بر حسب انرژی فوتون عبوری

۴- نتیجه گیری

نتایج بررسی الگوهای پراش حاصل از آنالیز XRD نشان داد که نمونه ها ZnO دارای ساختار بلوری هگزاگونال می باشند. تغییر در عامل کمپلکس ساز سبب تغییر در اندازه نانو بلورکها، جذب، عبور و گاف انرژی می شود و بیشترین و کمترین گاف انرژی بترتیب مربوط به نمونههای تهیه شده با عامل کمپلکس ساز اسید سیتریک و آمونیوم فلوراید می باشد.

مراجع

[1] R. Javed, M. Usman, S. Tabassum, M. Zia, "Effect of capping agents: Structural, optical and biological properties of ZnO nanoparticles", Applied Surface Science, 386, 319-326, 2016.

[2] V. Srivastava, D. Gusain, Y.C. Sharma, Synthesis, "characterization and application of zinc oxide nanoparticles (n-ZnO)", Ceramics International, 39, 9803-9808, 2013.

٩۶

the effects of Nitrogen bubbling, Cobalt doping and thioglycolic acid", Journal of Luminescence. 178, 234-240, 2016.

[12] O. R. Vasile, I. Serdaru, E. Andronescu, R. Truşcă, V.A. Surdu, O. Oprea, A. Ilie, B. Ş. Vasile, 'Influence of the size and the morphology of ZnO nanoparticles on cell viability', Comptes Rendus Chimie, 18, 1335-1343, 2015.

[13] P. K. Samanta, A. Saha, T. Kamilya, "Morphological and optical property of spherical ZnO nanoparticles", Optik - International Journal for Light and Electron Optics. 126, 1740-1743, 2015.

[14] M. Kahouli, A. Barhoumi, A. Bouzid, A. Al-Hajry, S. Guermazi, "Structural and optical properties of ZnO nanoparticles prepared by direct precipitation method", Superlattices and Microstructures, 85, 7-23, 2015.

[15] G. G. Guillén, M. I. M. Palma, B. Krishnan, D. Avellaneda, G. A. Castillo, T. K. D. Roy, S. Shaji, "Structure and morphologies of ZnO nanoparticles synthesized by pulsed laser ablation in liquid: Effects of temperature and energy fluence", Materials Chemistry and Physics. 162, 561-570, 2015.

[16] M. R. Vaezi, S. K. Sadrnezhaad, "Nanopowder synthesis of zinc oxide via solochemical processing", Materials & Design, 28, 515-519, 2007.

[17] B. K. Ozcelik, C. Ergun, "Synthesis of ZnO nanoparticles by an aerosol process", Ceramics International, 40, 7107-7116, 2014.

[18] B. Pal, S. Dhara, P.K. Giri, D. Sarkar, "Room temperature ferromagnetism with high magnetic moment and optical properties of Co doped ZnO nanorods synthesized by a solvothermal route", Alloys & Comp, 615, 378–385, 2014.

[19] L. Soto-Vázquez, M. Cotto, C. Morant, J. Duconge, F. Márquez, "Facile synthesis of ZnO nanoparticles and its photocatalytic activity in the degradation of 2-phenylbenzimidazole-5-sulfonic acid", Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry, 332, 331-336, 2017.

[3] K. P. Raj, K. Sadayandi, "Effect of temperature on structural, optical and photoluminescence studies on ZnO nanoparticles synthesized by the standard co-precipitation method", Physica B: Condensed Matter, 487, 1-7, 2016.

[4] M. M. Hasan Farooqi, R.K. Srivastava, Structural, "optical and photoconductivity study of ZnO nanoparticles synthesized by annealing of ZnS nanoparticles", Journal of Alloys and Compounds, 691, 275-286, 2017.

[5] G. del C. Pizarro, O.G. Marambio, M. Jeria-Orell, D.P. Oyarzún, K.E. Geckeler, "Size, morphology and optical properties of ZnO nanoparticles prepared under the influence of honeycomb-porous poly [(2hydroxyethylmethacrylate)m -block-poly(N-phenyl maleimide)n] copolymer films", Materials & Design, 111, 513-521, 2016.

[6] J. Ungula, B.F. Dejene, "Effect of solvent medium on the structural, morphological and optical properties of ZnO nanoparticles synthesized by the sol–gel method", Physica B: Condensed Matter, 480, 26-30, 2016.

[7] M. Anbuvannan, M. Ramesh, G. Viruthagiri, N. Shanmugam, N. Kannadasan, "Synthesis, characterization and photocatalytic activity of ZnO nanoparticles prepared by biological method", Spectrochimica Acta Part A: Molecular and Biomolecular Spectroscopy, 143, 304-308, 2015.

[8] S. Kimiagar, "Preparation of ZnO nanoparticles by different pulsed laser energy", Superlattices and Microstructures, 77, 12-17, 2015.

[9] M.R. Parra, F.Z. Haque, "Aqueous chemical route synthesis and the effect of calcination temperature on the structural and optical properties of ZnO nanoparticles", Journal of Materials Research and Technology, 3, 363-369, 2014.

[10] E. Solati, L. Dejam, D. Dorranian, "Effect of laser pulse energy and wavelength on the structure, morphology and optical properties of ZnO nanoparticles", Optics & Laser Technology, 58, 26-32, 2014.

[11] M. Karimipour, A. Kheshabnia, M. Molaei, "Red luminescence of Zn /ZnO core–shell nanorods in a mixture of LTZA/Zinc acetate matrix: Study of

[20] R. Ashraf, S. Riaz, Z.N. Kayani, S. Naseem, "Effect of Calcination on Properties of ZnO Nanoparticles", Materials Today: Proceedings, 2, 5468-5472, 2015.

[21] M. R. Fadavieslam, H. Azimi-Juybari, M. Marashi, "Dependence of O2, N2 flow rate and deposition time on the structural, electrical and optical properties of SnO2 thin films deposited by atmospheric pressure chemical vapor deposition (APCVD)", Journal of Materials Science: Materials in Electronics, 27, 921-930, 2016.

[22] S. K. Mishra, R. K. Srivastava, S. G. Prakash, "ZnO nanoparticles: Structural, optical and photoconductivity characteristics", Journal of Alloys and Compounds, 539, 1-6, 2012.

[23] M. K. Debanath, S. Karmakar, "Study of blueshift of optical band gap in zinc oxide (ZnO) nanoparticles prepared by low-temperature wet chemical method", Materials Letters, 111, 116-119, 2013.

[24] M. Biçer, İ. Şişman, "Electrodeposition and growth mechanism of SnSe thin films", Applied Surface Science, 257, 2944-2949, 2011.

[25] V. Ramasamy, G. Vijayalakshmi, "Effect of Zn doping on structural, optical and thermal properties of CeO_2 nanoparticles", Superlattices and Microstructures, 85, 510-521, 2015.

Effect of Complexing Agents on Structural and Optical Properties of Zinc Oxide Nanoparticles Synthesized by Solvothermal Method

M. Malekiyan, M. R. Fadavieslam*, M. Ardyanian

School of Physics, Damghan University, Damghan

Abstract: In this study, Zinc Oxide (ZnO) semiconductor nanoparticles were synthesized by solvo thermal method using Zinc nitrate as the precursor; the effect of different complexing agents as Urea, citric acid, ethylene glycol and ammonium fluoride on physical properties of nanoparticles was studied. Crystal structure and surface morphology of the samples were characterized by X-ray diffraction (XRD) and field emission scanning electron microscopy (FESEM). Results of XRD patterns describe the preferred peaks corresponding (100), (002), (101), (102), (110) and (103) planes with hexagonal wurtzite structure of Zinc Oxide. Nano crystallite sizes were calculated in the range of 14 to 32 nm. FESEM images show uniform shapes of the samples. Absorbance curves based on UV-Vis spectroscopy describe a shift in absorption edge. This shift could be attributed to change in Optical gap of the nanoparticles in the range of 2.13 to 2.95 eV. as a function of the kind of complexing agent.

Keywords: Zinc oxide nanoparticles, Solo thermal